

Roel Rat

Vrij!

Ha! Die kooi is zo lek als een mandje! Ik heb dé manier gevonden om het 'deksel' open te krijgen. Het is helemaal niet moeilijk. Dat gaat namelijk zo... of... neehee... wacht even... misschien zijn er wel onderzoekers van dit instituut die mijn verhalen lezen of worden ze op de hoogte gehouden door andere lezers. Mooi dat ik dat niet hier uit de doeken ga doen. Daar snijd ik mezelf mooi mee in mijn poot. Nee, sorry guys... misschien later ooit nog eens. Voor nu is het veel te mooi dat alleen IK het weet. Geen slapende honden wakker maken en zo. Die liggen namelijk een deurtje verder. Die honden dan... in de volgende onderzoeksruimte.

Ik kan nu de kooi dus uit en weer in wanneer ik maar wil. Dat heeft natuurlijk helemaal geen zin als er onderzoekers aanwezig zijn, want dan geef ik mijn geheim meteen prijs. Maar 's avonds bijvoorbeeld, dan ben ik er nu zó uit. Zo heb ik in een aantal avonden de ruimte waarin onze kooien staan al helemaal in kaart gebracht. Tuurlijk kan ik niet overal in, want een kastdeur openmaken zit er natuurlijk niet in. Dat is de groot en te zwaar. Maar er zijn hier ook kleinere kastjes waarvan de deurtjes niet op slot kunnen. Daar kan ik dus mooi wél in. Helaas ligt daar nou ook niet echt iets bijzonders. In één zo'n kastje ligt een muis, maar die is bedoeld voor aan de computer. Er staan wat ordners en er ligt wat papier voor in de printer. Leuk om kapot te knagen natuurlijk, maar hé... ik ben niet gek hoor! Zodra je dat gaat doen weten ze meteen dat er wat aan de hand is. Nee, dat kan ik niet maken in deze ruimte natuurlijk.

Ik heb ondertussen wel over de onderzoekstafels gelopen en zo'n beetje overal mijn neus in gestoken. En stel dat één van die onderzoekers een boterham laat liggen of zo... nou die is dan mooi voor mij! Ik heb trouwens ook gezien dat hier duidelijk stagiaires ingezet worden en die zijn nog behoorlijk onervaren. Die zie ik nog wel eens een foutje maken. Dat kan nog leuk >>

worden nu ik er altijd zomaar uit kan. Ook zie ik sommige mensen nog wel eens met een zak drop rondlopen. Kijk, daar zit ik nou op te wachten. Leg die maar voor mij klaar hoor.

Otto zou eigenlijk ook mee kunnen, want als ik er uit ben is die kooi open. Alleen hij is duidelijk nog niet zo ondernemend of het is gewoon nog te vroeg voor hem. Dat komt nog wel. En de anderen... ach, eerst maar eens op mezelf de boel verkennen. Zo heb ik intussen gezien waar heel veel apparatuur voor proeven bewaard wordt. Niet dat ik daar wat aan zou hebben, maar toch. Bovendien zit dat in zo'n grote hoge kast mét een slot er op. Nee, daar kom ik niet in. Op de onderzoekstafels blijft nog wel eens wat speelmateriaal voor ons liggen. Ik heb al eens een extra kartonnen doosje mee naar de kooi gesleept en er in weten te krijgen. Je had moeten zien wat een discussie dat werd tussen die onderzoekers. Niemand had natuurlijk een tweede kartonnen doosje in onze kooi gedaan, maar toch lag hij daar maar mooi! Dat was lachen!!

En gisteravond heb ik voor het eerst de perfecte manier gevonden om deze ruimte uit te komen. Er werken hier namelijk ook schoonmakers. Geweldig. Eens in de week komen die de ruimte in voor het legen van prullenbakken en soms wordt er wat gezogen of dweilen ze de vloer. Die schoonmakers hebben zo'n karretje met een grote vuilniszak en een bezem, dweil, stofdoeken, schoonmaakmateriaal. Je kent die karretjes vast wel. En die lui komen deze ruimte in, schenken totaal geen aandacht aan ons en doen wat ze moeten doen. Daarna gaan ze naar de volgende ruimte onderwijl dat karretje voort duwend. Dat is een uitstekende kans om mee te komen naar de gang en de andere ruimten.

Kijk dat zit zo, ik heb dat karretje eens goed bekeken en heb gezien dat die vuilniszak tot bijna op de grond hangt. Hoorden jullie dat? Tot bijna op de grond! En weet je wat daar heel goed nog nèt onder zou passen? Precies! Een rat! Dus de volgende keer ga ik proberen de ruimte uit te komen door ónder die zak mee te lopen. Ik moet dan bij voorkeur al de kooi uit zijn als ze binnenkomen. Zodra zich dan een kans voordoet en ze me niet kunnen zien, sluip ik snel ónder die zak. Daarna is het een kwestie van gelijke tred houden met hun tempo en opletten wanneer ze stoppen. En over tred hoeft je mij niets te vertellen: ik heb uren zo niet dágen in een tredmolen doorgebracht. Nee, dit gaat lukken, ik voel het gewoon.

Ik heb eerst overwogen om 'mee' te lopen wanneer één van de onderzoekers de ruimte verlaat. Dat zou betekenen dat ik al uit de kooi moet zijn voor ze binnenkomen. Dan moet ik me ergens verstoppen in de buurt van de deur en dat is te doen. Naast de deur staat een lage kast zonder plint waar je je perfect onder kunt verstoppen. Het probleem zit hem eerder in het feit dat het heel goed zou kunnen opvallen dat ik niet in mijn kooi ben. Sterker nog, dat zou móeten opvallen! En die kooi staat dan ook nog eens open. En hoe lang gaat het wel niet duren voor ik er uit ben? En dan geef ik wel meteen prijs dat ik weet hoe die kooi open gaat. Dat gaan we dus niet doen. Nee, dit nieuwe plan met het karretje van de schoonmakers staat me wel aan. Volgende keer ga ik de ruimte in en deze kamer uit!

Groet van Roel Rat

«